

OPINIONS

ESCURABUTXAQUES

ASSASSINES

Xavier Vinader

12

ESTAPE RESPON

Toni Cañís

13

ENVELLIR AL SEGLE XXI

Fermí Pons-Pons

14

LA LINIA DE LES GAVARRES

Pere Martí

GESCARTERA: NOMÉS ACABA DE COMENÇAR

J. J. Pérez Benlloch

15

FINANÇAMENT CANICULAR

Toni Cañís

TORTURA I VIDEOJOC

Glòria Marcos

16

NEGRES

Joan F. Mira

82

Una dotzena de comarques dels Països Catalans, si és que no són més, ha patit aquest estiu alguna apagada de llum que ha deixat milers de ciutadans –veïns, i en molts casos també turistes– a les fosques. Ha passat a Menorca, ha passat al Pallars, al Baix Camp, a Barcelona i, fins i tot, a Terra Mítica. Sense saber per què, ja que les informacions de les companyies elèctriques no acaben mai d'aclarir quines són les veritables raons dels talls del subministrament elèctric, excepte quan la culpa és d'un altre –unes obres d'una altra empresa de subministrament– o quan són avaries “inevitables”.

Els ciutadans no reben cap informació sobre quines són les veritables causes de les apagades i les companyies desvien l'atenció cap a conflictes locals –com el de les Gavarres o el que s'està cuinant a la Safor–, que només poden justificar apagades locals i puntuals. L'exemple de les Gavarres és paradigmàtic perquè s'hi han donat capítols en què s'ha actuat amb la imposició de la voluntat de l'empresa, com el cas d'un veí que estava disposat a pagar de la seua butxaca l'enterrament de la línia elèctrica i l'empresa volia imposar la seua raó, com a exemple per a casos semblants en un futur.

El fet és que, tres anys després de liberalitzar el sector energètic, els que haurien d'estar contents, perquè puja la demanda i puguen els beneficis, tenen problemes per oferir els mínims necessaris per mantenir un país turístic i les seues màximes de consum. Per manca de previsió o per mandra, les companyies –el mercat sencer– s'està despertant de la seua indiferència de dècades i es troba amb un país –un mercat– que els demana un bon servei però també els exigeix més informació i respecte al medi ambient.

La política de rehabilitació del centre històric de València, que duu a terme l'ajuntament, encapçalat per Rita Barberà, és controvertida. L'últim episodi d'aquesta cerimònia de la confusió és la campanya sense treva que està realitzant contra les terrasses al carrer que munten molts dels bars i establiments d'oci que hi ha sobretot al barri del Carme. Al final de juliol, la corporació municipal aprovà una resolució si més no peculiar que permetia a la policia local retirar totes les taules i cadires de les terrasses sense previ avís. Fa tres setmanes començà el que els propietaris han qualificat com “acorralament policial diari” per acabar amb totes aquestes terrasses, les quals donen al barri un dels ambients més típics de la ciutat. La raó aparent és la saturació de soroll del barri, cosa que ningú no pot discutir. Hi ha dos drets en conflicte, el dels empresaris i el del descans dels veïns.

Ara bé, no s'entén ni la urgència ni les maneres utilitzades per l'ajuntament. Els comerciants han denunciat les estranyes coincidències entre aquest intent d'acabar amb una de les zones d'oci més consolidades de València i la creixent especulació urbanística en aquesta zona de la ciutat. Potser hi ha la intenció de canviar ràpidament la fisonomia del barri, d'acabar amb la seua trama urbana i de convertir-lo en una àrea residencial per al negoci de la construcció d'uns quants. Diverses associacions de veïns dels barris del centre històric de València, un dels més grans d'Europa, han denunciat la febre constructora i la connivència dels poders públics amb algunes empreses.

A poc a poc, els afectats lliguen caps i arriben a la conclusió que, una vegada més, qui marca l'evolució urbanística de la València de Rita Barberà són alguns interessos immobiliaris.

“Les elèctriques es troben amb un país que demana un bon servei i també informació i respecte pel medi”

A LES FOSQUES

EL CENTRE DE VALÈNCIA